

A Hét

TÁRSADALMI, KRITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

IZGALMAS 130.000 PENGŐS TEXTIL- INZOLVENCIA

A pesti textilszakmában hallatlan feltűnést és izgalmat keltett az a kényszerregezési ügy, amely különös körülményei folytán egyre szélesebb hullámokat kezd verni. Az ügy „passzív” hőse egy, a szakmában évtizedek óta közismert, textílnagykereskedő.

a gróf Tisza István ucca 26. szám alatti ifj. Stern Ármin cég, amely január havában az Országos Hitelvédő Egyletnak bejelentette, hogy 130.000 pengős tartozással inzolvens lett, Együttal száz százalékos fede-

zetet ajánlott fel és megfelelő moratórium kieszközlését kérte.

Az OHE-nál természetesen az ügy természeténél fogva a legszigorúbb titoktartással kezelték az ügyet és megnyugtatták ifj. Stern Ármint, hogy hamarosan bizalmas értekezletre hívják össze a hitelezőket, akiknél feltétlenül kieszközik a kívánt moratóriumot.

Amíg azonban a szigorúan bizalmas tárgyalások folytak az OHE-nél, addig különös események történtek az ifj. Stern Sámuel cégnél,

Február 18-áig bezárólag ugyanis

ifj. Stern Ármin aránytalanul nagy tételekben vásárolt különböző textilárúkat főként olyan cégektől, amelyekkel eddig nem állott üzleti kapcsolatban, s amelyeknek természetesen fogalmuk sem volt róla, hogy ifj. Stern Ármin már jóval előbb moratóriumot kért.

Mintegy 50–100.000 pengő körüli összegért vásárolt váltó ellenében különböző árukat, többek között a Sopron-

ni Selyemipartól és még öt másik cégtől. A váltók lejáratát az év május elejére töltötte ki azzal, hogy ebben az időpontban lesznek ezek az összegek esedékesek.

Közben a Hitelezői Véglegzet még mindig nem hozta meg döntését a moratórium ügyében, de valahogy kiszivárgott a híre annak, hogy az ifj. Stern Armin cég, noha kényszeregyességet kért, mégis ilyen nagyarányú hitelek vett igénybe és elhalgatta inzoivens voltát a jóhiszemű hitelezők előtt. Az érdekelt cégek természetesen, miután kellőképpen informálódtak az inzulvenzia-kérelem körülményei felől, elhatározták, hogy

hivatalos útra terelik a furcsa ügyet, aminőre az utóbbi időben alig volt példa.

A Soproni Selyemipar és az ügyben érdekelt cégek képviselői most tárgyalják meg azokat a lépéseket, amelyeket szükségesnek tartanak érdekeik megvédése szempontjából. A textilszakmában pedig érthető izgalommal és érdeklődéssel figyelik a különös inzulvenzia ügyének fejleményeit.

Rákóczy Imre dr — sajtófőnök

Uj sajtófőnök kinevezését talán sohasem fogadta még az utóbbi időben olyan egyöntetű, általános rokonszenv, mint most, amikor Rákóczy Imre dr. állította a miniszterelnök bizalma a miniszterelnökségi sajtóosztály élére. E megbízatása voltaképpen már régóta esedékes volt, hiszen a sajtóosztály adminisztratív ügyeit eddig is ő irányította, de mindeddig Rákóczy Imre dr. házódzott a tisztség elvállalásától. Annál örvendetesebb, hogy végre e fontos munkakörben láthatjuk viszont, ahol, mint a sajtó ügyeinek avatott ismerője — maga is volt vérbeli újságíró — igen nagy szolgálatokat tehet a magyar sajtó összességének. Az az előzetes szimpatia, amely elrejtését fogadta, már magán viseli elismerését rátermettségének, puritán egyéniségének kiváló képességeinek. Az egész magyar közvélemény ritkán megnyilvánuló szolidáris örömmel vette tudomásul kinevezési híret és a legnagyobb várakozással tekint közérdekű működése elé, amely hivatva van a sajtóügyek intézését a legegészségesebb mederbe terelni.

A Pannonia Szálló regénye

A Tiszák, Andrássyak hoteljéből irodákat épít a főváros

Közgazdasági és vendéglős körökben híre jár, hogy a Pannonia Szálló hamarosan gazdát cserél. A mostani tulajdonosaitól, Glück Frigyes örököseitől a főváros fogja megvásárolni. Ha ez a tranzakció létrejön, úgy Pest élete egy régi, nagyhírű, tradíciós szállodával lesz szegényebb, mert

a polgármester azt tervezi, hogy hivatalokká alakítja át a Pannonia épületét.

A Ritz és a többi dunaparti szállodák újabb keletűek, a régi Budapestnek legelegánsabb hotelje a Pannonia volt. A Sándor uccai régi képviselőház közel esett a Pannoniához, ide jártak Fejérváry báró és Tisza Kálmán társaságukkal. Valami politikai patinája volt ennek a hotelnek, ami akkor is megmaradt, amikor a mostani helyére, a Dunaparttra költözött a t. Ház.

Tisza Istvánnak, Andrássy Gyula grófnak törzsasztala volt a Pannoniában és mindig itt szálltak meg az osztrák miniszterek és képviselők.

A szállodának ez a politikai patinája ma is megmaradt. Itt rendezik választásokat külön a nemzeti egység-pártiak, külön a kisgazdák és

a Pannoniában lakik a képviselőház legkisebb termetű tagja, a kisgazda honatya: Jenes András.

Nemesak a magyar politikai életnek, hanem az irodalmi és művészeti élet kialakulásában is jelentős szerepe volt a Pannonia szállónak. A Kisfaludy Társaság, Berzeviczy Alberttel az élen gyakran rendezte bankettjeit ebben a szállodában, míg a kávéházi részben hosszú ideig törzsvendég volt Ambrus Zoltán és Sebestyén Károly.

A Nemzeti Színház épületéhez, úgy a régihez, mint a mostanihoz közel esik a Pannonia, így tehát érthető, hogy

ebben a szállodában lakott és itt tartott törzsasztalt Ujházy Ede.

A nagy művész természetesen magával hozta a nemzet színháza többi tag-

jait is. Hosszú ideig laktak, étkeztek a Nemzeti tagjai a Pannoniában. A szálloda igazgatója, Glück Frigyes, nagy tisztelője volt a művészeteknek, de egyben mecénási hajlamokkal is bírt. Hosszú éveken keresztül

napról-napra vendégül látta a Pannoniában a színiakadémia egynéhány növendékét.

Külön asztala volt ezeknek a fiataloknak a Pannoniában, gyakran letelepedett közéjük a mester: Ujházy Ede.

Általában ez a Glück Frigyes volt az első európai szellemű mestere Magyarországon a vendéglátó iparnak, ő ismertette meg először Budapesttel ezt a szót, hogy idegenforgalom és barátjával Bárczy István volt főpolgármesterrel sokat áldozott azért, hogy külföldön megismerjék a Duna gyönyörű városát. Egyébként

maradandó emléke a Pannoniának, hogy Glück itt vendégül látta Edward angol királyt.

Glück Frigyes meghalt és úgy látszik, hogy utódai már nem vezették avval a hozzáértő lelkesedéssel a szállodát, mint ő. Csak az lehet az oka annak, hogy most gazdát cserél és megszűnik a Pannonia. Az üzlet még nem jött létre, de

jó lenne visszaesinálni.

Nem tartjuk helyesnek, hogy a Pannonia megszűnjön. Ez az a hotel, amelyikben egy pereig sem lett úrrá a jampecek és újgazdagok lehetetlen stílusa. A Pannoniában mindig a tiszt és tradíciós magyar vendéglátó szellem uralkodott.

Ha megszűnik, kár érte.

De meg ne írja Szerkesztő úr!

A napilapokat élénken foglalkoztatja az az affér, amely az egyik mulatóban zajlott le, ahol Vágó Mária primadonna vőlegénye tiltakozott az ellen, hogy menyasszonya kombinében jelenjen meg a közönség előtt. Valamelyik szemfüles riporter intervjut akart csinálni a konzervatív szellemű férjével, ekkor azonban kiderült, hogy pusztán reklámtrükkről van szó. Vágó Mária nem is vőlegénye.

GITT-EGYLET ÉS MARSALLBOT

Hiszen mindnyájunknak élénken él még emlékezetében az a tizenöt-husz Pál uccai fiú, akik szervezelbe tömörülve, örültek annak, hogy fiatalok. Akik egy-kis állam voltak az államban és akik gitt-egyletet alapítottak a maguk multságára.

Ők maguk sem tudták, hogy voltaképpen miért „Gitt-egylet” az egyletük, de ha már így sikerült, hát lankadatlan energiával rágták a gittet nap-hosszat és — élénk tanubizonyosságaként nagyszerű fiatalságuknak — még ebédelni és vacsorázni is tudtak, mikor kiköpték azt a szörnyű, ragacsos masszát. Hiába na, jó gyomruk volt és élt bennük a kötelességtudás, hogy ha már egyletet alapítottak, minden cél nélkül, magáért az egyletért, hát akkor szenvedjenek meg is miatta.

Azt is tudjuk, hogy mikor az *ellen-ség* elfoglalással fenyegette a grundjukat, hát az elnök, Boka János letette az elnöki címet és felvette a fővezéri rangot.

Ne mosolyogjunk rajtuk, hiszen gyermekek voltak. A legidősebb sem lehetett több tizenhatévesnél. Játszottak. Én is játszottam és te is játszottál. Nincs mit szégyelni ezen. Legfeljebb némi nosztalgikus vágyakozással tekinteni erre az elszállt csodaszép fiatal-ságra.

De ma? Ma, amikor rettentő, megzavart dinozaurusként reng a föld, ma amikor városokat lönek romhalmazzá és országokat törölnek el a föld színéről ugyanannak az országnak a fiai, ma, amikor emberek tízezrei várnak a csodára, amely a napi munkát és következkép a napi kenyeret hozza nekik, ma, amikor alig van állam, amelyben hamis és hazug jelszavakkal nem ütötte fel még torzra sikerült fejét a *gyűlölet*, ma, amikor egy eljövendő borzalmas, minden eddiginél kegyetlenebb és könyörtlenebb háborútól reszketnek az embermilliók, ma, amikor a *hetven-harmadik* elemtől az elevenen rothasztó gázig mindent feltaláltak már azok az elkárhozottak született zsenik, akik a halálból élnek, — hogy ma még akadjanak *felnőtt emberek*, akiknek kedvük van Gitt-egyletet és Pál uccai fiúkat játszani — hát ez elképesztő. Több. Kábító!

Már pedig akadnak. Ugy játszanak, hogy az ember nem is tud másként gondotni rájuk, csak ha papíresákot képzel a fejükre és fakardot a kezükbe.

A legújabb gitt-egylet tagjai a keresztet tették címerükbe, de nem hagyták meg eredeti színében. Kékre festették valamilyen ismeretlen oknál fogva. Ez az egylet a kommunizmus elleni harcot hirdeti, de igen ügyesen titkolja ebbeli ténykedését és főprogramja a felekezet elleni izgatás. Mellesleg szólva némi rezignált kétkedéssel várom, hogy milyen lesz az a harc a sarló és kalapács signuma ellen, de az a szerény nézetem, hogy helyesebb volna ezt a ténykedést a budapesti rendőrségre hagyni. Ez a szervezet sokkal jobban ért hozzá, mint ők és több ideje is van rá, mert mellesleg nem foglalkozik zsidóüldözéssel, mint a kék-kereszt tisztelt tábor.

A gitt-egylet tagjai gittet rágtak. A szóbanforgó egylet tagjai kékre festik a keresztet? Miért? Vajjon mit szólna hozzá az a Valaki, akinek legtöbb köze van a kereszthez, ha egyszer lelátogatna a földre, és meglátná, hogy átrenoválták azt a szent jelvényt, amelyre annakidején felfeszítették őt és amelyre az Ő vére hullott?

Mit szólna hozzá, ha látná, hogy az Ő kiontott vére eltűnt a kék festék alatt?

De ez még nem minden. A gitt-egylet tagjai tovább játszanak. Boka János annakidején letette az elnöki címet és felvette a fővezéri rangot. Ezek a mai gyermekek és így játszadoznak. Épp a napokban olvastam, az egyik vezetőjük nyílt levelét, amelynek végén az aláírás alatt ez volt: — fővezér.

Fővezér!

Én a magam konzervatív ideológiájában mindig úgy képzeltem el a fővezért, mint háborúban, tűzben és vérben acélosra edzett, vitézségben és sztratégiában legkiválóbbnak elismert deresfejű katonát, aki marsallbotot tart a kezében, abban a kézben, melyben kardot forgatott hazája védelmében, mikor itt volt az ideje.

Az is igaz azonban, hogy ezek az öreg sasok nem saját maguk nevezték ki magukat fővezérré.

Magyarországon nem ez az úr az első fővezér. Beszélnek bizonyos Rákóczi Ferencről, e néven másodíkról, aki egyet-mást áldozott is a vezérlő fejedelm címért.

Mondják, hogy volt egy Thököly Imre, egy Hunyadi János, volt egy Mátyás király, akinek fővezérsége alatt *bús hadát nyögte Bécsnek büszke vára*.

Mesélnek egy bizonyos Kossuth Lajos fővezérről is, hogy ne is beszéljünk Damjanich Jánosról, Bem tábornokról, Klapkáról és Görgeiről.

Leújabban feljegyezték Frigyes főherceg, Arz tábornok, Kövess vezérezredes nevét.

És ha szabad döntő argumentumként megjegyezni, Magyarország kormányzója is fővezér volt annakidején.

Kérdem ezután tisztelettel — mit tett az a fentebb említett úr, hogy elnyerte ezt a büszke címet?

Harcot folytatott a magyar szabadsáért? Megtisztította talán az országot a török hadaktól? Vértanu-halált halt talán az aradi bitón? Kiontotta már a véré a hazájáért? Rendet csinált-e itt a háború utáni káoszban?

Nem.

Talán rosszul vagyok informálva, de tudomásom szerint ez az úr nem tett egyebet, minthogy kékre festette a keresztet és tartott egy pár szónoklatot.

Már pedig sem a kék festék, sem a szónoklat nem elegendő erős fegyver a vörös lobogóval szemben, de mindenesetre erős fegyver ama felekezet ellenében, amely ellen izgatni ma olyan kellemes divat, hiszen nem kerül semmibe és ha dícsőséget nem is hoz kultiválói fejére, de érmekei és rangokat annál inkább.

Gitt-egylet és marsallbot.

Rendben van, a játék nagyon szép dolog. És konzerváló a hatása. Minél tovább játszunk, annál tovább maradunk fiatalok.

Na de, uraim, önök egész életükben gitt-egyletet és fővezéresdit akarnak játszani?

Mit méltóztatik mondani? Hogy ez nem játék? Hogy komoly dolog?

De ha ez a komoly dolog, akkor mi volt az, amit a fentebb felsorolt urak csináltak?...

Nagy Károly.

SZÍNHÁZ-MOZI

ERDÉLYI MIHÁLY,

akit kiküldtek a kültelki színházi kultúra koronázatlan királyának, ki akarja szélesíteni birodalmának határait. Az Erzsébet köruton, a Royal Színház épületét veszi bérbe, azt a helyiséget, amelyet eddig nem tudott felvirágoztatni egyetlen vállalkozó sem és még Roboz Imre, a Vígszínház vezérigazgatója is hiába próbálkozott azzal, hogy életet öntsön a kopár falak közé. Csak örülni lehetne, ha a jószemű és optimista Erdélyi Mihálynak sikerülne az, ami elődeinek nem sikerült. A kültelki színházkirály megérdemelné úgy az erkölcsi, mint az anyagi eredményt. Ne feledjük el, az ő uralkodása olyan uralom volt, amelyből áldás háramlott a népre, hiszen a kültelek lakossága a sok ripacséria és haszontalan tingli-tangli után rajta keresztül ismerte meg az igazi színpadi kultúrát. A mi korunk az élelmes emberek hálátlán korszaka. Ha azt nem is remélheti Erdélyi, hogy a közönség hálás lesz vele szemben és színházát támogatja, mint élelmes ember feltétlenül meg fogja találni azt az utat, amelyen keresztül a Royal Színház publikumát kinevelheti magának.

Darabok a mérlegen

Beethovenről szól Ortnernek az a magyar nyelvre Balassa Imre által átültetett darabja, amelyet most mutat be a Nemzeti Színház. A nagy muzsikusi életében sok volt a drámák szívéből és szertelenségéből, a szerző pedig elég tehetséges ember ehhez, hogy helyesen válassza ki azt a magot, amelyből azután ragyogó, egységes egészet kerekített ki. Kiss Ferenc Beethoven alakítása megdöbbentően nagy, mellette Rápolyi Anna, Öry Kató, Timár József játsszák a többi főszerepeket.

★

Tipikus export-dráma Bús-Fekete László Jánosa, amelyet a Vígszínházban játszanak. Minden mondat a helyén, minden mozdulat a helyén, csak éppen irodalom semmi. De hát a szerző úgy gondolkodik, hogy „minek az irodalom énnékem, mikor én a tantiémet szeretem.” A Vígszínház előadásának tehetséges kerekéi Muráti Lili, Ráday Imre, Somlay Artúr, Dénes György.

★

Az Édes Annát, szegény Kosztolányi pazar színű regényét, Lakatos László

írta át színpadra. Megmondjuk őszintén, ez a munka nem sikerült. Nyomott hangulatú grand giugnot lett csupán kegyetlen kezében a Kosztolányi mű mélyen szántó lelkesége. A Belvárosi Színház előadása Bársony István rendezésében nem hagy hátra kívánni valót. Bulla Elma jobban megérezte a költő szegény eselédje figuráját, mint az átdolgozó, Peéry Piri nagy volt kegyetlenségében. A többi szerepek biztosan alakultak ki Báthlyi Lajos, Fenyő Emil, Simon Zsuzsa és társaik kezében.

★

Heltai Jenő régi és kedves vígjátéka a Tündérlaki lányok, amelyet most felújított az Andrássy-úti Színház, még mindig frissebben hat, mint sok mai tákolmány. A főszerepeket Turay Ida, Sennyei Vera, Mihályffy Béla és Kovács Terus játsszák.

★

Dénes Gyula és Sally Géza Marika hadnagya című operettjét mutatta be a Kamara Színház. Derős librettója, fülbemászó zenéjű darab ez, emlékeztet az operettek fénykorára, kell, hogy nagy sikere legyen. A főszerepek Szücs László, Sándor Anna, Delly Ferenc és Gellért Marika kezében vannak.

Mesél a film

Lovagias ügy a Fórumban. Jó magyar film, írta Hunyady Sándor, rendezte Székely István. Főszereplők a remek Kabos, az ugyanolyan Gombaszögi Ella, a jó Ráday és a kevésbé jó Perczel Zita.

★

Willy Forst rendezése a Burgszínház, amelyet a Décsi és a Kamara mutatott be. Egy darab színes, kavargó régi Bécs Olga Csehovával és Hortense Rackyval.

★

A Rádus Lukács Pál filmet hozott. Menekülő szerelem a címe, jó amerikai film, a női szerep Kay Francis biztos kezében van.

Taps és füttty

Sokáig éljen Márkus László, hamar egy tapsot neki! Kormányfőtanácsos lett az Opera igazgatója, nos ha valaki, ő megérdemli ezt a kitüntetést. Kezdve a remek Wagner előadásoktól az Az két lovagok-on keresztül a Sy-

billig, esupa olyan produkcióval dicsőíthet az Operaház, amelyekkel büszkén hivatkozhatunk a külföld előtt. Márkus László méltóságos is lett, egy csöppet sem „méltóságos”. Derős, jókedvű, egy csöppet sem nagyképu, nála minden természetes, magától értendő. De amit csinál, jól meg van csinálva.

★

De hogy a fütttyünk se maradjon el, hát Zilahy Irénnek fütttyürészünk egy kicsit. Nem nagyon, csak éppen annyira, hogy megértse, nem való olyan nagy komédiát csinálni egy félsikerből. Ideutazik filmezni, odautazik — nyilatkozta a lapoknak. Páris, Kongó, száz estés szerződés! És mindez azért, mert nem merete bevallani, hogy nem sikerült az Urilány szobát keres. Lám, Röck Marika szebben bukott meg. Általában az operett hölgyecskéi, ha meg akarják tanulni, hogy kell megbukni, hogyan sikert aratni, nézzék meg Honthyt.

De meg ne írja Szerkesztő úr!

Griger Miklóst a most megválasztott pap-képviselőt szeretik országoszeret. Népszerűségére mi sem jellemzőbb, hogy most, amikor az egyik lapban úgy nyilatkozott, hogy Pestre költözik, kerekén hetvenen jelentkeztek azzal nála, hogy tudnak kiadó lakást.

★

Bank és közgazdasági körökben lázas türelmetlenséggel várják a Miamiba utazott Weiss Fülöp hazaérkezését. A Kereskedelmi Bank hetvenhét éves elnöke ugyanis hazajövele után bankjánál és az affiliált vállalatoknál nagy változásokat kíván végrehajtani. Helyet akar juttatni a fiataloknak.

★

Honthy Hanna az egyetlen a primadonnák között, aki nem lakik saját házában, hanem bérlet lakása van a Naphegy uca 21 alatt. Ez az állapot nem marad már így sokáig, mert tavasszal kezdenek építeni a művésznő rózsadombi telkén.

★

A magyar közéletben most élénk érdeklődéssel kommentálják Lukács György nyugalmazott miniszternek az „Élettem és kortársaim” című könyvét, amely a legutóbbi ötven esztendő történetéről őszintén lerántja a leplet.

★

Az Athaeneum új könyvsorozatát indít, amelynek egyes darabjai szociográfiai felvételek az ország különböző részeiből. Féja Géza az alföldi parasztokról, Németh László Budapestről ír többek között a sorozatban.

Akik a kártyán nem veszíhetnek...

Beszédes adatok a százéves Piatnik Rt. mérlegében

Nemrégiben látott napvilágot a Piatnik Rt. mérlege, amely 1935. évre 19.515 pengő tiszta nyereséget mutat ki. A Piatnik-név valóságos fogalom-má vált már nálunk, hiszen minden kávéházban, bridgeszalokban, sőt még magánlakásban is ott található a 32 vagy 52 lapos biblia, amely a Piatnik-márkát viseli. Évenként milliók és milliók cserélnek gazdát a kártyán, egzisztenciák virulnak fel vagy mennek veszendőbe egy-egy kártyalapon; érdekes feladat tehát buvárkodni egy kis ideig a hatalmas Piatnik-vállalat mérlegében, amelyről azt feltételezheti a be nem avatott szemlélő, hogy valóságos aranyesőről számol be.

Hiszen a Piatnik-gyár valóságos monopóliumot élvez a kártyagyártás terén, mert csak ő rendelkezik a kártyagyártáshoz szükséges különleges papírral, amelynek előállítása a Piatnik-család féltve-őrzött gyártási titka.

A vállalatot 100 évvel ezelőtt, 1827-ben alapította Piatnik Nándor pozsonyi kártyafestő céhmester. A magyarországi vállalat 600.000 pengős alaptőkével dolgozik és az ország egyik legjövedelmezőbb, legkockázatmentesebb családi részvénytársasága. Részvényesei ma a következők:

Id. Piatnik Adolf,
Ifj. Piatnik Adolf,
Piatnik Lajos,
ifj. Piatnik Ferdinánd,
Ragné, Piatnik Leopoldine,
Piatnik Rudolf.

Magyarországi telepén kívül gyárak vannak még Ausztriában, Csehszlovákiában, Lengyelországban, azonkívül saját papírgyára, amelyben különleges eljárással állítják elő a kártya nyersanyagát. Ennek köszönhetik Piatnikék, hogy úgyszólván egész Európában versenytárs nélkül állanak.

A Piatnik-gyár magyarországi telepe évenként átlag 300.000 csomag kártyát hoz forgalomba. Annál feltűnőbb, hogy ilyen teljesítmény mellett alig 20.000 pengő tiszta hasznot mutat ki, hiszen ez azt jelenti, hogy

egy csomag kártyán mindössze 6-7 fillér a haszna.

Ugyanakkor, amikor a kártyaárak ugyancsak magas szinten mozognak! Mert egy közönséges magyar kártya csomagjának ára a trafikban 2.80-4 pengő, amelyből 1 pengő körüli összeg esik az adóra. A francia- és bridge-kártya csomagjának ára 6.40-7 pengő. Mivel a részvénytársaság átlagban 10 millió pengő áru kártyát hoz forgalomba egy évben, könnyen kiszámítható, hogy — a mérlegszerű tiszta nyereséget figyelembe véve —

mindössze 5 ezrelék a forgalom után a haszna, az alaptőkének esurán 3 egyharmad százaléka.

Bizonyos, hogy a kártyagyártást igen tekintélyes adók terhelik, ezek jelentős részét azonban a kártya árában fizeti meg a közönség. Megfejtethetetlen rébusz tehát az, hogy ez a

privilegiummal, monopóliummal rendelkező hatalmas vállalat,

hogyan, micsoda mérlegtechnikai zsonglorkodással mutathat ki tehát aránylag ily csekély üzleti hozadékot?

Olyan rejtély ez, amelyre legfeljebb csak röntgenszemű emberek adhatnának választ, akik belátnának a részvénytársaság kártyáiba.

Mert arra minden kártyás megesküszik, hogy Piatnikék nem veszíhetnek a kártyán. Már pedig ez a mérleg, amely egy-egy családi részvényesnek — papíron — még a polgári létminimumot sem biztosítja, majdnem veszteségesnek mondható.

Már pedig ezt — szaknyelven kifejezve — kézből megkontrázza mindenki.

Tendenciózus híreket terjesztenek a Radius-mozgó tulajdonosváltásáról

A filmszakmában — nyilván a Radius-mozgóképszínház üzletversenytársai az utóbbi időben olyan híreket kolportáltak, hogy a Nagymező uccái nagymozit

tulajdonjogában mélyreható változások következtek be és az érdekelt német tőkések kezébe jutott.

Nem kell magyarázni, hogy az ilyen álhírek, amelyek az Ufa-hoz közelálló tőkések bevonulásáról szólnak, kedvezőtlen hatást gyakoroltak a főváros közönségének egy részére, amelynek körében céltudatosan terjesztették ezeket az álhíreket.

Ezzel szemben teljesen a valóságnak megfelelően meg lehet állapítani azt, hogy

német tőkének a Radius-mozgóképszínházba való bevonulása nem egyéb légből kapott álhírnél,

amellyel — nyilván a konkurrencia — kedvezőtlen hatást kíván gyakorolni a

mozi látogatottságára. Ezzel szemben a valóság az, hogy sem az Ufa, sem egyéb németbirodalmi tőke nem vállalt semmiféle érdekeltséget a Radiusnál, hanem csupán arról van szó, hogy egy-két Németországból régebben eltávozott filmpénzember bocsátott a rendelkezésére investíciós célokra itt levő zárolt pengőit Pásztor Béla, a Radius-mozgóképszínház tulajdonosa számára, aki továbbra is teljhatalmúan változtatlan szellemében irányítja a Radius ügyeit.

Igy festenek tehát a valóságban a nyilván károkozó célzattal terjesztett álhírek, amelyeket nem is kell erősebben cáfolni, annyira magukon viselik a nyilvánvaló valótlanosság bélyegét.

De meg ne írja szerkesztő úr!

Kodolányi János, a kiváló író, két hónapi tanulmányútra Finnországba utazott, hogy ott a Magyarországgal rokon nép szokásait és életét tanulmányozza.

„Vágóhadjárat” a Király-utcai cipőkereskedők ellen

Amikor ajánlatos a tisztességtelen versenyperben kiegyezni

A pesti cipőszakmában az utóbbi időben egyre erősbbödő felzúdulással fogadják azokat a híreket, amelyek szerint a Magyar Cipőkereskedők Országos Egyesülete nevében dr. Vágó Gyula ügyvéd

egyre-másra indíttatja agent provocateur-ök jelentései és tanuvalomásai alapján a tisztességtelen versenypereket főként a Király utcai cipőkereskedők ellen.

Az eljárás ezekben a szemetszűrő ügyekben rendszerint az, hogy a cipőbolt kirakata előtt megáll egy külsőre jámborarcú ifjú és lehetőleg szóba ereszkedik a tulajdonossal. Megkérdezi egy-egy pár cipő árát, azután alkudozni kezd. Persze a tulajdonos kijelenti, hogy az utcán nem tárgyalhat, fáradjon be a vevő úr a boltba, ott majd megajánlunk. Ekkor derül ki, hogy a jámbor atyafi

a Magyar Cipőkereskedők Országos Egyesületének, illetve ügyészének megbízottja, aki nyomban jelentést tesz arról, hogy ez vagy az a cipőkereskedő „behívogatta” őt az utcáról a boltba.

Dr. Vágó Gyula ügyész e jelentések alapján nyomban tisztességtelen versenyper akaszt a mit sem sejtő cipőkereskedő nyakába részben a Kereskedelmi és Iparkamara, részben a törvényszék előtt. Hogy pedig egy ilyen per mit jelent az agent provocateurök terhelő vallomásaival szemben védekezni nem tudó kereskedő számára, azal minden szakmabeli tisztában van. Súlyos bírságot, — különösen a „visz-szaesőkkel” szemben — azonkívül borsos több száz pengős ügyvédi költségeit.

Sőt még azt is, hogy Vágó ügyész úr, aki egyuttal a „Cipőszemle” című lap tulajdonosa, kipellengérezi őket orgánumban,

mint arra a közelműtban nem is egy példa volt. Legutóbb is felsorolt a „Cipőszemle” néhány „rajtakapott” Király utcai kereskedőt, megírván róluk, hogy már előzőleg is el voltak hasonló

ügyekben marasztalva, tehát „a legszigorúbb és igen tekintélyes bírságolás” vár rájuk.

Mi történik erre? A feljelentett áldozat — akár ludas, akár ártatlan — saját érdekében keresi a módját a „békés egyességnek.”

Amelyet Vágó ügyész úrnál legtöbb esetben meg is talál 200–250 pengős költség megtérítése esetén.

Azonkívül be kell lépnie a Magyar Cipőkereskedők Országos Egyesületébe és jótékony célra 100 pengőt kell külön lefizetnie. Részletfizetés nincs, tehát aki nem egy összegben fizet, az ellen a törvény teljes szigorát érvényesíti Vágó ügyész úr.

A perköltségek természetesen nem az egyesülethez, hanem az ügyész úrhoz folynak be, akinek tehát ez a laptulajdonossággal kombinált tevékenysége esinos jövedelmet hoz.

Csak szemelvényképen közöljük, kik ellen indíttatott az utóbbi időben Vágó ügyész úr hasonló recepttel tisztességtelen versenypereket. Ime:

Krausz Ödön, Király-utca 31., aki 200 pengő költséget Vágó ügyésznek és 100 pengőt jótékony célra fizetett.

Weisz Béla Király-utca 14., aki nem bírván kifizetni a perköltséget, inkább becsukta üzletét.

Szigeti Béla, Király-utca 27. Ellene 4 tanut jelentettek be, akiket

hamis tanuzásért fogott perbe, miután tanukkal igazolta terhelő állításait valótlanságát.

Horváth Julia „Robi” cipőüzlet, Király-utca 51.

Teller László, Király-utca 57.

Stern Jenő, végül

Benes Imre, a „Barostéri Áruház” tulajdonosa.

De ezeken kívül a multban még számos cég ellen folytatott le Vágó ügyész úr hasonló eljárást, amelyek egy része „egyességgel” más része — a terhelő tanuk vallomása alapján — súlyos bírsággal végződött.

A cipőszakma körében egyre foko-

zódó izgalommal kommentálják Vágó ügyész úr módszeres hadjáratát és mindenki fellelegzett, amikor az „Uj Világ” című közgazdasági lap a mult évben a következő óvást közölte:

„Kevesen tudják, hogy a cipőkereskedelem berkeiben régóta furcsa háborúság folyik. A Cipőkereskedők Egyesületének ügyésze tisztességtelen verseny miatt egyre-másra perli a cipőkereskedőket. Az elvi diadal azonban nem mindig fontos, mert mint a gyakorlat mutatja „akceptábilis” feltételek mellett megvan a kiegyezés lehetősége is.”

Noha a törvényes határidő már letelet, Vágó ügyész úr elfelejtett sajtóper indítani a közlemény szerzője ellen. Az „Ellenőr” című közgazdasági lap is élesen kifogásolta Vágó ügyész eljárását, mire ez sajtóper indított és

a Várady-Brenner tanács elrendelte az ügyben a teljes bizonyítást, a kárvallott cipőkereskedők tanukihallgatását.

Ebben a sajtóperben tehát fel fognak tárulni a furcsa cipőszakmabeli „Vágó-hadjárat” összes rúgói és kulisszatitkai és ki fog derülni, vajjon a bíróság milyen álláspontot foglal el az agent-provocateur-ökkel folytatott hadjárat erkölcsi alapját illetően.

De meg ne írja Szerkesztő úr...

A Tébe külön díszközgyűlésen fogja köszönteni Hegedüs Lórántot abból az alkalomból, hogy a felsőház tagja lett. A takarékpénztárak és bankok már régen lekicsinylésüknek tekintették azt, hogy érdekképviseletük elnöke nem kapta meg azt a címet és rangot megkaptak a kereskedelem és ipar vezetői.

Fenyvessy Éva, a fiatal, szőke színésznő átvette Zilahy Irén szerepét az „Urilány szobát keres” című darabban. A figurát mindössze egy napig játszotta, mert azután a színház becsukott. Fenyvessy most vendégeskedik a szereppel, hogy a tanulása ne vesszen kárba.

KÖZGAZDASÁG

Egymillióval növelte nyereségét a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank

Az ország pénzügyi életének büszke fellelőjére, a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank, most megtartott közgyűlése a lendület és megizmosodás örvendetes eseményeiről adott számot. Az a szellem, amelyet a töretlen erejű, örökifjú Weiss Fülöp képvisel s melynek méltó helytartója Stein Emil vezérigazgató, a maximális lehetőségeket produkálta a hatalmas intézet részvényesei számára. A közgyűlés nyugodt méltósággal, előkelő színvonalas hangulatban zajlott le és noha akadt néhány egyéni békebontó, maga Weiss Fülöp adta meg nekik a választ néhány fölényes szóval.

A közgyűlés, amely sorrendben a 95-ik volt, az igazgatóság összes javaslatait elfogadta és részvényenként 3 pengő osztalék kifizetését határozta el. Az igazgatóság új tagjaivá Aschner Lipót és Buday-Goldberger Leót, a felügyelőbizottság új tagjává pedig Willerstorf Józsefet választotta meg.

A közgyűlést megelőző igazgatósági ülésen megállapította, hogy az 1936. üzletév — a nyugdíjalapnak a kötelező juttatáson túlmenő kivételesen nagyösszeg dotálása után — elővitel nélkül

**4.351.312 pengő tiszta nyereséggel
zárult az előző évi 3.301.098 pengővel szemben.**

Az igazgatóság határozata értelmében ezidén osztalék fizetésére 1.500.000 pengőt fordítanak a rendes tartalék-alapot 1.000.000 pengővel, az intézeti

épületek értékesítkenési alapját 200.000 pengővel, az alkalmazottak jóléti intézményeit pedig 60.000 pengővel javadalmazták és az 1937. üzletévre 2.093.273 pengő nyereséget vigyenek át.

Az 1936. évi tiszta nyereség a tavalyit 1.053.214,67 P-vel haladja meg, ami az összes üzletágak erőteljes fejlődésének a következménye. Leírásokra ez évben mindössze 612.000 pengőt kellett fordítani.

A könyvecskékben elhelyezett takarékbetétek

**kerek összegben 1.800.000 pengővel
emelkedtek.**

Míg a folyószámlabetétek 5.450.000 pengővel csökkentek. Az aktívák között a pénztárkészletek, valamint a pénztézeteknél és bankcégeknek elhelyezett tőkék állománya 40.100.000 pengőről 23.390.000 pengőre csökkent, az adósok állománya 108.645.000 pengőről 116.294.000 pengőre, a váltótárca pedig 145.098.000 pengőről 149.635.000 pengőre emelkedett. Az államadosságok, közkölesönök és egyéb értékpapírok állománya 23.953.000 pengőről 22.257.000 pengőre, a pénztézeteknél és egyéb vállalatoknál fennálló érdekeltségek állománya 22.784.000 pengőről 22.313.000 pengőre csökkent.

A mérleg adatai tehát nagyvonalú üzletvezetésről, a forgalom tartós emelkedéséről és nagyarányú mobilitásról és likviditásról tesznek tanubizonyságot.

kalmából éppen ezért a legszélesebbi körből halmozták el szerencsekívánataikkal az új kormányfőtanácsost.

A LESZÁMITOLÓ BANK

igazgatósága báró dr. Madarassy-Beck Marcel elnökletével megtartott ülésén megállapította, hogy a tiszta nyereség 1.316.675 pengő az előző évi 1.172.959 pengővel szemben. A február 20-án megtartandó közgyűlésnek az igazgatóság 150 pengő részvényenkénti osztalék kifizetését javasolja. A mérleg-számla adatai szerint a könyvecskére elhelyezett betétek összege 63.162.258 pengő a folyó és csekkszámán elhelyezett betétek összege pedig 61.681.952 pengő. Az intézetre bízott betétek összege 124.844.240 pengő az előző évi 121.768.354 pengővel szemben, ami 3 millió pengős szaporulatot jelent. A pénztári készletek és zárószámlán fennálló követelések állománya a tavalyival azonos összeget, 9.348.630 pengőt tesz ki, a fennálló követelések összege 4.531.083 pengő, a váltótárca állománya az előző évi 74.199.673 pengővel szemben 80.161.081 pengőre emelkedett. A mérleg adataiból megállapítható a betétállomány ismételt emelkedése, va-

lamint ezzel kapcsolatban a váltótárca szaporulata, ami bank fokozott tevékenységének és közhasznú üzletpolitikájának tanujele

A SZEGED-CSONGRADI TAKARÉK

ellentétben a másik nagy szegedi pénzintézettel, ezidén sem fizet osztalékot, amit a P. K. ismeretes állásfoglalásán kívül ez a körülmény is indokoltá tesz, hogy az intézetnek érdekében áll belső tartalékait megnövelni. Az idézet betétállománya ugyanis a tavalyival szemben semmivel sem emelkedett, változatlanul 9,4 millió pengő, váltótárcaja szintúgy 16,6 millió pengővel szerepel. A kimutatott tiszta nyereség mindössze 75.298 pengő, ami az intézet saját tőkéjéhez viszonyítva szintén nem kiemelkedő teljesítmény. Ezek a körülmények játszhattak közre abban, hogy a Kozma Ferenc vezetése alatt álló, valamikor oly ragyogó eredményeket produkált intézet, jelenleg meg lehetős stagnációban leledzik és igazgatósága ezért döntött aként, hogy ezidén sem juttat osztalékot részvényeseinek.

A VÁCI EGYHAZMEGYEI TAKARÉK

tartós fejlődésről tanuskodó mérleget terjeszt a márciusban megtartandó közgyűlés elé. Az igazgatóság legfontosabb elhatározása az volt, hogy a takarékalap tőkéjét ötvenezer pengővel ötszázezer pengőre emeli fel. Mérlegének tételei közül főként a váltótárca állománya mutat örvendetes emelkedést, amely 300.000 pengővel növekedett, annak bizonyosságaképpen, hogy az intézet a legmesszebbmenően eleget tesz a jogos hitelügyeknek. Az igazgatóság egyébként részvényenként 2,50 pengő osztalék fizetését határozta el.

A VÁCI TAKARÉKPENZTAR

most közzétett mérlege a mobilitás és likviditás örvendetes jeleit mutatja. A mérleg szerint a 407.771 pengő tőkével működő intézet 35.211 pengő tiszta nyereséget ért el az idén, az előző évi 34.312 pengővel szemben. Az intézet váltótárcaja is növekedett, 2.356.089 pengő a tavalyi 2.189.190 pengővel szemben. Az adósok tétele ezidén 93.940 pengőt reprezentál, a takarékbetétek 1.167.396 pengőt tesznek ki. A mérleg adataiból megállapítható az intézet vezetésének józanul konzervatív üzletpolitikája, amely az adott viszonyokhoz alkalmazkodva, szem előtt tartja a biztonságot és a nyugodt prosperitást szempontjait.

A BORSOD-MISKOLCI HITELBANK

mérlege olyan jelentős betétemelkedést mutat, amely fővárosi viszonylatban is imponáló lenne. Betétállománya ugyanis 673.000 pengővel 4.232.000 pengőre emelkedett. Az intézet tiszta nyeresége 56.551 pengő. A kitünő üzlet-eredményért dr. Legeza Pál ügyvezető igazgató szakértelmét illeti az elismerés. A bank közgyűlése, amelyen Conrad Ottó, a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank igazgatója elnökölt, február 18-án zajlott le.

Közgazdasági Hírek

GERBER MIKSA KITÜNTETÉSE

A kormányzó úr Gerber Miksát, a Magyar Általános Hitelbank igazgatóját a kormányfőtanácsosi méltósággal tüntette ki. Ez a kinevezés a Hitelbanknak a nyilvánosság előtt ritkán szereplő, de értékben és kiválóságban annál nagyobb színvonalon álló főtitkár viselő érdemeinek magas elismerése. Noha Gerber Miksa, mint a Hitelbank titkárságának vezetője, állandó kapcsolatban áll a nyilvánosság képviselőivel, mégis mindig ösztönösen húzódott a szereplés elől és megelégedett azzal a csöndes, de annál bensősebb megbecsüléssel, amelyben közszereplésben álló személye a legszélesebb körökben részesült. Gerber Miksa valóban mintaszerű példaképe a hivatásban felolvasó főtitkárviselőnek, akinek tevékenysége úgy intézte, mint a magyar gazdasági élet egyeteme számára sokkal hasznosabb, mint a reklám glóriájával körülveztett számos közszereplő. Megérdemelt kitüntetése al-

A Nemzeti Balesetbiztosító nem váltotta be az Anglo Danubian Lloyd reményeit

Emlékeztetés, hogy két évvel ezelőtt milyen hatalmas reklámpropaganda előzte meg a Nemzeti Balesetbiztosító keretének feltámasztását, amely az Orvosszövetség nyugdíjintézetének erkölcsi támogatásával, de

főként az Anglo Danubian Lloyd szoros közreműködésével kezdte meg átütő erejűnek hirdetett tevékenységét.

Tudvalevő, hogy legfőbb üzletköre a betegbiztosítási intézmény kifejlesztése lett volna, amelyet nálunk az Anglo Danubian Lloyd honosított meg, de az Orvosszövetség támogatása nélkül nem volt képes gyökeret verni. Rudas Endre, az Anglo Danubian Lloyd igazgatója, végre meg tudta találni a kapcsolatot az Orvosszövetséggel és ebből az együttműködésből született meg a Nemzeti Balesetbiztosító, amely azonban

az azóta lefolyt két év minden erőfeszítése ellenére nem váltotta be az Anglo Danubian Lloyd és a vele kooperáló Magyar Francia Biztosító reményeit.

Ismeretes, hogy közben a Magyar Francia részvénytöbbsége a Fonciére kezébe került, amely nem kívánta a betegbiztosítási üzletág iktérjesztését forszírozni. Emiatt azután az Anglo Danubian Lloyd is elkedvetlenkedett és az elterjedt hírek szerint megszünteti érdekltségét a Nemzeti Balesetbiztosítóval. Most folynak a tárgyalások arra nézve, hogy az intézet állományát egy harmadik biztosítóintézet vegye át. Kétséges, hogy ez a tranzakció sikerül-e, pedig az Anglo Danubian-nak feltétlenül érdeke, hogy ezt a nem eléggé prosperáló üzleti kapcsolatot mihamarabb likvidálja.

Közgazdasági Hírek

A HAZAI BANK

1936. évi zárószámadatai Szécsi Pál és Rapoch Jenő körültekintő, óvatos üzletpolitikájának élénk bizonyosságát adják. A kimutatott tiszta nyereség a tavalyihoz képest jelentékenyen növekedett. A mérleg az előző évi 408.746 pengő tiszta nyereséggel szemben 481.143 pengő nyereséggel zárult. Az igazgatóság javaslatára 1 pengő osztalék kerül kifizetésre és 103.410 pengő az előző évi üzleti számlára viszik át, leírásokra 246.835 pengő fordítanak. A mérleg adatai szerint váltótárca 18.181.341 pengő tett ki az előző évi 17.164.928 pengővel szemben. A bank az elmúlt évben is jelentős tevékenységet fejtett ki a hitelnyújtások terén. Az értékpapírtárca 2.343.718 pengővel szerepel az előző évi 2.392.994 pengővel szemben, a pénzügyintézeteknél és vállalatoknál fennálló érdekeltségek tétele 4.643.662 pengő, (mult évben 4.658.081 P). A takarékbetétek 10.033.172 pengős összege is emelkedést mutat a tavalyi 9.437.189 pengővel szemben. A bank mindenképpen a legnagyobb fokú mobilitás jegyében működik.

A MOKTÁR

most közzétett mérlegéből hatalmas arányú tevékenység bontakozik ki, ami Metzler Jenő alelnök-vezérigazgató kiváló szakértelmének és koncepciózus üzletvitelének bizonyossága. Az erőteljes tartalékoktól duzzadó mérleg 873.535 pengő nyereséget mutat ki, tehát 50.191 pengővel többet a tavalyinál. Noha az osztalék emelésére mód lett volna, az igazgatóság mégis úgy határozott, hogy osztalékul ezidén is 1 pengőt fizet részvényenként. Különösen kiemel-

kedő az intézet betétállományának megnövekedése, amely 57.859.512 pengő tett ki, 3,8 millióval többet a tavalyinál. Az aktívák oldalán a pénztárháza, girószámlán, pénzügyintézeteknél és bankcégeknek fennálló követelések tételei 5.931.000 pengő tesznek ki, tehát 1,3 millióval többet az előző évinél. A váltótárca összege 33.971.000 pengő, 2.196.000 pengővel kevesebb, mint az 1935. üzletévben. Az adósságok tétele 27.538.000 pengővel szerepel 5.901.000 pengővel a tavalyi összeg alatt. Államadósságok, kölcsönök és egyéb értékpapírok 2.683.000 pengővel szerepelnek. 350.000 pengővel kevesebb az előző üzletévhez képest.

AZ ANKER ÉS A POB

között létrejött a megállapodás a Pénzügyintézetek Országos Biztosító Rt. elemi üzletágának átvételére, a szállítmányi és jegárkbiztosítási ágazatok kivételével. A felügyelő hatóság hír szerint hozzájárult az átruházáshoz. A megállapodás szerint a Pob. az átvett állomány vételárán felül 300.000 pengő kölcsönt kapott, melynek ellenében az Ankernek záros határidőn belül joga van nyilatkozni, igényt tart-e a kölcsön visszafizetésére, vagy átveszi-e a Pob. egész keretét mely esetben a biztosítótársaság a Schweizerische Rück érdekeltségi körébe kerül.

CSIKÓS ANDORT

a Székesfehérvári és Fejérvármegyei Takarékpénztár vezérigazgatóját a Székesfehérvári Kereskedelmi Társulat most megtartott jubiláris közgyűlésén alelnökkévé választotta. A vidéki pénzügyi élet egyik legkiválóbb reprezentánsa jutott e választással az őt megillető díszes pozícióba, ahol bizonyára közhasznú tevékenységet fog kifejteni.

A PESTI HAZAI

Első Takarékpénztár Egyesület Erney Károly és Milos György óvatosan konzervatív, mégis erőteljes lendületről tanuskodó irányítása mellett kitűnő eredménnyel zárta le 1936. üzletét. A mérlegben kimutatott tiszta nyereség 1.415.008 pengő, amelyből osztalék fizetésre részvényenként 3 pengőt, összesen 600.000 pengőt fordítanak, a rendes tartalékalap dotálására 100.000 pengőt, az ingatlanérték csökkenési alapra 150.000 pengőt, az egyesületi nyugdíjtartalékalapra 50.000 pengőt, a tisztviselők külön jutalmazására 70.000 pengőt, míg a fennmaradó 338.828.38 pengőt az 1937. évi számlára viszik át. Az intézet újabb munkaerők alkalmazása révén személyi kiadásait növelte, viszont a szigorú takarékosági elv alkalmazásával dologi kiadásait csökkentette. A tavalyinál magasabb jövedelmeket a különböző tartalékalapok és nyereségáthozat növelésére használják fel.

SZURDAY UTÓDA — GOMPERZ ERVIN

A magyar textilszakma egyik legszámottevőbb vállalatánál, a Magyar Pamutipar Rt.-nál nagyfontosságú személyi változás történt. Szurday Róbert országgyűlési képviselő betegsége való tekintettel bejelentette, hogy megválnak a vezérigazgatói tisztségétől.

Utóda a vállalat vezérigazgatói székében Gomperz Ervin lett, akinek szakértelme, tapasztaltsága és széles látóköre biztosítja annak, hogy Szurday Róbert koncepciózus működésének méltó folytatója lesz.

Ezzel kapcsolatban közölhetjük egy érdekes tranzakció hírét. Szurday Róbert ugyanis eladta Magyar Pamutipar-részvényeit és bekapcsolódott a Magyar Vigognefonó érdekeltségébe, amelynek legfőbb irányítója ő lesz. A gvár 400.000 pengő alaptőkével évek óta működik és Szurday Róbert bevonulása új lendületet biztosít az amúgy is kitűnően prosperáló vállalatnak.

DE MEG NE IRJA SZERKESZTŐ ÚR

Mióta Koós Károly erdélyi író kijelentette, hogy ő havasi magányában csak detektívregényeket olvas, azóta nagy vita folyik, hogy kulturember olvashat-e bűnügyi irodalmat. Eláruljuk, hogy szenvedélyes detektívregényolvasók a közgazdasági élet tekintélyei közül Stein Emil, a politikusok közül Eckhardt Tibor és Friedrich István, az írók közül Babits Mihály és Karinthy Frigyes, a színészek közül Csor-tos Gula.

Szerkeszti:

FLEINER JENŐ

Felelős szerkesztő és kiadó:

NAGY KÁROLY

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

V. Pozsonyi út 25

Telefon: 1-240-62

Minden cikkért szerzője felel.

Viktória-nyomda, Budapest, Király u. 3